

DEN ANDRA KATHISMA

PSALM 9

För slutet, om Sonens hemligheter, en psalm av David.

- ¹Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta, jag vill prisas alla Dina under.
²Jag vill fröjda mig och jubla i Dig, jag vill sjunga psalmer till Ditt namn, Du den Högste.
³Ty Du har låtit mina fiender vika tillbaka, de försvagas och gå under inför Ditt ansikte.
⁴Ty Du har utfört min dom och min rätt, Du har satt Dig på en tron, Du som dömer rättfärdighet.
⁵Du förskräckte folken, och den ogudaktige förgicks, Du har utplånat deras namn för evig tid¹ och för evigheters evighet.
⁶Fiendens svärd har brustit för alltid och Du har utplånat deras städer.
⁷Deras minne hava förgåtts med ett dån, men Herren förbliver evinnerligen.
⁸Han har berett Sin tron för domen, och Han själv skall döma världen med rättfärdighet. Han skall skipa lag bland folken med rättvisa.
⁹Herren har blivit en tillflykt för den förtryckte, en hjälpare i rätt tid under nöd.
¹⁰Och må de som känna Ditt namn förtrösta på Dig, ty Du övergiver icke dem som söka Dig, o Herre.
¹¹Sjungen psalmer till Herren, som bor på Sion², förkunen bland folken Hans gärningar.
¹²Ty Han som utkräver blod kommer ihåg dem, Han har icke förgåtit de betrycktas klagorop.
¹³Var mig nådig, o Herre, se huru mina fiender förnedrar mig, Du som lyfter mig upp från dödens portar,
¹⁴på det att jag må förtälja allt Ditt lov i dottern Sions portar, jag vill fröjda mig över Din frälsning.

¹ Dvs. som när skriften på en skrivtavla stryks ut.

² Namn på tempelberget i Jerusalem, ofta använt om staden själv, ibland också en beteckning för hela Israel.

- ¹⁴Låt folken fångas i det fördärv de hava vållat och deras fot fastna i den fälla de lagt ut.
¹⁶Det skall bliva känt att Herren dömer, syndaren fångas i sina egna händers verk.³
¹⁷Låt syndarna drivas bort till dödsriket⁴, alla de folk som förgäta Gud.
¹⁸Ty icke för alltid skall den fattige vara förgäten, de betrycktas hopp skall ej varda om intet evinnerligen.
¹⁹Stå upp, Herre, låt icke en människa få överhanden, låt folken bliva dömda inför Dig.
²⁰Sätt, o Herre, en lagstiftare över dem, låt folken förstå att de äro människor.⁵
²¹Varför, o Herre, är Du fjärran ifrån oss och föraktar oss i nödens tid?
²²När de ogudaktiga förhäva sig, bliver den fattige upptänd, han fångas i de snaror som de hava tänkt ut.
²³Ty syndaren bliver prisad i sin själs begär, och den orättfärdige bliver välsignad.
²⁴Syndaren uppväcker Herrens vrede och söker honom icke när han vredgas. Gud är icke inför honom.
²⁵Oheliga äro alltid hans vägar, Dina domar vill han icke veta av, över alla hans fiender skall han vinna seger.
²⁶Ty han säger i sitt hjärta: "Jag skall icke vackla, från släkte till släkte skall jag vara utan skada."
²⁷Hans mun är full av förbannelse och bitterhet och svek, under hans tunga är lidande och plåga.
²⁸Han ligger i försåt med de rika, i lönnedom för att dräpa de oskyldiga, hans ögon blickar efter den arme.
²⁹Han ligger i försåt på lönnligt ställe, såsom ett lejon i sitt tillhåll, han ligger i försåt för att gripa den fattige, för att gripa den fattige och släpa honom bort.
³⁰I sin fälla skall han förnedra honom, men han skall själv stupa och falla, när han har fått den arme i sitt våld.

³ I annan läsart står efter denna vers: "En paussång." (gr. *ode diapsalmatos*). Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2. I den masoretiska texten står ordet "sela", här tillsammans med "higgajon".

⁴ På grekiska *Hades*.

⁵ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2. Efter denna vers har den hebreiska texten en annan kapitelindelning. Vers 21 blir Psalm 10:1. Att denna indelning inte är ursprunglig framgår bl.a. av att psalmen är alfabetisk i den hebreiska texten. Den grekiska översättningen, Septuaginta, har alltså bibehållit den ursprungliga indelningen. Detsamma gäller också den latinska översättningen Vulgata.

³Herren blickade ned från himmelen på människors barn, för att se om någon finnes som har insikt eller söker Gud.

⁴De hava alla avfallit, allesammans äro de fördärvade; ingen finnes, som gör vad gott är, det finnes icke en enda.

⁵Skola de aldrig förstå, de som handla laglöst, de som uppäta mitt folk som bröd och icke åkalla Herren?

⁶De bleknade av fruktan, där ingen fruktan fanns, ty Gud bor i ett rättfärdigt släkte.

⁷I haven skymfat den fattiges planer därför att Herren är hans hopp.

⁸Vem skall från Sion giva frälsning åt Israel? När Herren låter Sitt fångna folk vända åter, då skall Jakob fröjda sig, då skall Israel vara glad.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)
Herre, förbarma Dig. (3)
Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

PSALM 14

En psalm av David.

¹O Herre, vem får bo i Ditt tält⁸ och vem får dväljas på Ditt heliga berg?

²Den som vandrar ostraffligt och gör vad rätt är och talar sanning i sitt hjärtat,

³den som icke bär förtal på sin tunga, eller gjort sin nästa ont och som icke lyssnat till förtal mot de som äro honom nära,

⁴den som gör vad ont är bliver föraktlig inför Honom, men den som fruktar Herren ärar han, den som icke bryter eden mot sin nästa.

⁵Han har icke lånat ut pengar mot ränta⁹ eller tagit mutor till men för oskyldiga, den som handlar så står fast till evig tid.

PSALM 15

En pelarinskrift¹⁰ av David.

¹Bevara mig, o Herre, ty till Dig har jag satt mitt hopp.

²Jag har sagt till Herren: "Du är min Herre, ty Du behöver icke mitt goda."

⁸ Tält används ofta som beteckning för templet i Jerusalem.

⁹ Lån mot ränta förbjuds i 2 Mos 22:25, 3 Mos 25:36. En ränta på 30% var inte ovanlig i Israels omvärld.

¹⁰ Den masoretiska texten har här en specialterm, vars exakta betydelse är okänd. Bibel 2000 återger den med "ett kväde".

¹I de heliga som bor i Hans land, har Han underbart utfört alla Sina planer.

⁴Deras brister hava blivit många och hava sedan hastigt förvärrats. (*Diapsalma.*)¹¹ Aldrig skall jag taga del i deras blodiga möten eller taga deras namn på mina läppar.

⁵Herren är min arvedel och min beskärda del av bågaren, Du är Den som återställer mitt arv.

⁶En ljuvlig lott har tillfallit mig, ja, mitt arv som behagar mig väl.

⁷Jag skall välsigna Herren som har givit mig förstånd, ännu om natten har mitt innersta undervisat mig.

⁸Jag har haft Herren för mina ögon alltid, ty Han står vid min högra sida för att jag icke skall vackla.

⁹Fördenskull fröjdar sig mitt hjärta och min tunga juble, ja än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.

¹⁰Ty Du skall icke lämna min själ åt dödsriket¹², eller låta Din Helige få möta förgängelsen.

¹¹Du har kungjort för mig livets vägar, Du skall uppfylla mig med glädje inför Ditt ansikte. Vid Din högra hand finnes ljuvligheter för evigt.

PSALM 16

En bön av David.

¹Hör, o Herre, min rättfärdighet, lyssna till min bön, akta på mitt rop, det kommer icke ifrån falska läppar.

²Min dom komme från Ditt ansikte, låt mina ögon skåda Din rättvisa.

³Du har prövat mitt hjärta, Du har rannsakat det om natten, Du har prövat mig i eld, men ingen orätt fanns i mig.

⁴Ja, min mun skall icke tala människoverk, genom Dina läppars ord har jag kunnat vandra svåra vägar.

⁵Styr mina steg på Dina stigar, så att mina fötter icke vacklar.

⁶Jag har ropat, ty Du har hört mig, o Gud, böj Ditt öra till mig och lyssna till mina ord.

⁷Utför underbara nådeverk, Du som frälsar dem som hoppas på Dig.

⁸Från dem som stå emot Din högra hand, bevara mig såsom en ögonsten.¹³

⁹Beskärma mig under Dina vingars skugga för de ogudaktigas ansikte, som vilja fördärva mig.

¹⁰Mina fiender hava omringat min själ, de äro fasta i sin förstockelse, deras mun hava talat övermod.

¹¹ Annan läsart saknar *Diapsalma*.

¹² På grekiska *Hades*. Den Helige Petrus och den Helige Paulus tillämpar detta på Kristi uppståndelse enligt den Helige Lukas i Apostlagärningarna (2:27, 13:35).

¹³ Pupillen använts här som bild för det man är särskilt rädd om.

³¹Han har sagt i sitt hjärta: "Gud förgäter det, Han har dolt Sitt ansikte, Han ser det aldrig."

³²Stå upp, o Herre Gud, upplyft Din hand, förgät icke de arma.

³³Varför har den ogudaktige retat Gud? Jo, han har sagt i sitt hjärta: "Han håller icke räkning."

³⁴Du ser det, ty Du giver akt på plågan och sorgen, för att taga den i Din hand. Den fattige är lämnad i Din vård, Du var en hjälpare för den faderlöse.

³⁵Bryt syndarens och den ondes arm, man skall söka efter hans synd, och den skall icke mera finnas till.

³⁶Herren skall vara konung för evigt och i evigheters evighet, och hedningar skall nu utrotas ur Hans land.

³⁷Herren har hört de armas begäran, Ditt öra är vänt till deras beredda hjärtan

³⁸för att skaffa den faderlöse och förtryckte rätt, så att ingen människa mera göra sig stor på jorden.

PSALM 10

För slutet, en psalm av David.

¹I Herren har jag min förtröstan, huru kunnen I då säga till mig: "Flyn såsom en sparv till edert berg"?

²Ty se, syndarna hava spänt bågen, de hava berett pilar för kogret⁶, till att i mörkret skjuta mot dem som hava redliga hjärtan.

³Allt som Du hade inrättat hava de förstört, men vad har den rättfärdige då gjort?

⁴Herren är i Sitt heliga tempel, Herrens tron är i himmelen, Hans ögon ser till den arme, Hans blickar pröva människors barn.

⁵Herren prövar den rättfärdige och den ogudaktige, men den som älskar orättfärdighet hatar sin själ.

⁶Han skall låta snaror regna över syndarna, eld och svavel och stormvind, det är den kalk som bliver dem beskärd.

⁷Ty Herren är rättfärdig och älskar rättfärdiga verk, Hans ansikte skådar det redliga.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amén.
Allélouia, allélouia, allélouia, ära åt Dig, o Gud. (3)
Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amén.

⁶ Korg för pilarna till bågen.

PSALM 11

För slutet, om den åttonde, en psalm av David.

¹Fräls mig, o Herre, ty de fromma äro borta, ty sanningen har minskat bland människors barn.

²Var och en talar fäfängliga ord till sin nästa, svekfulla läppar tala med dubbelt hjärta.

³Herren utrote alla svekfulla läppar, den tunga som talar stora ord, dem som säga:

⁴"Låt oss visa vår tungas makt, våra läppar stå oss bi, vem är vår herre?"

⁵"För de fattigas lidande och de armas klagan, vill jag nu stå upp", säger Herren, "jag vill låta frälsningen komma, jag skall handla frimodigt med honom."

⁶Herrens tal är ett rent tal, likt silver luttrat i eld, prövat i jorden, renat sju gånger.

⁷Du, o Herre, skall beskydda oss och bevara oss från detta släkte evinnerligen.

⁸Ty de ogudaktiga kretsar omkring, i Din höghet har Du förökat människors barn

PSALM 12

För slutet, en psalm av David.

¹Huru länge, o Herre, skall Du så aldeles förgäta mig? Huru länge skall Du vända Ditt ansikte ifrån mig?

²Huru länge skall jag lägga råd i min själ och ängslas i mitt hjärta dagligen? Huru länge skall min fiende vara upphöjd över mig?

³Se till mig, hören mig, o Herre, min Gud, upplys mina ögon, så att jag icke somnar in i döden.

⁴Så att icke min fiende må säga: "Jag har övervunnit honom."

⁵De som plågar mig må fröjda sig om jag vacklar, men jag förtröstar på Din nåd. Mitt hjärta fröjde sig över Din frälsning.

⁶Jag vill sjunga till Herren, ty Han har gjort väl mot mig och sjunga psalmer till Herrens, den Högstes namn

PSALM 13⁷

För slutet, en psalm av David.

¹Dåren har sagt i sitt hjärta: "Det finnes ingen Gud."

²De äro fördärvade och avskyvärda i sin vandel, ingen finnes, som gör vad gott är, ingen enda.

⁷ Denna psalm återkommer som Ps 52 i nästan samma lydelse. En av skillnaderna är att Ps 13 använder namnet Herren medan Ps 52 använder ordet Gud.

- ¹¹De hava kastat ut mig, nu omringa de mig, de hålla sina ögon riktade mot jorden.
- ¹²De hava kastat sig över mig såsom ett lejon, som längtar efter rov, likt ett ungt lejon, som ligger i försåt.
- ¹³Stå upp, o Herre, genskjut dem och fäll dem, rädda min själ från den ogudaktige, drag Ditt svärd från fienderna till Din hand.
- ¹⁴O Herre, från de få avskilj dem medan de leva på jorden; ja, med Dina gömda hävor är deras buk fylld.
- ¹⁵De hava blivit mättade med orenhet¹⁴ och hava sänt sitt överflöd åt sina barn.
- ¹⁶Men jag skall visa mig inför Ditt ansikte i rättfärdighet, jag skall bliva mättad när Din härlighet visar sig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amén.
 Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig, o Gud. (2)
 Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig,
 o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

¹⁴ Annan läsart: "De hava blivit mättade av söner."

